Як же це мене звали? Ну, як же ж бо мене звали? Отут на березі, якраз коло дороги, було ж написане моє ім'я, таке просте українське ім'я, на диктовій драничці олівцем, на стовпчику прибите. Так хтось зламав і кинув на дорогу. Як жаль мені, що вже тепер ніхто мене і не згадає, ніхто не знатиме, що оце ж я тут урятував був батальйон. Моя робота. Такий я був гарячий і любезний чоловік. Ах, як же ж бо мене звали? Так жаль мені. Може б, нового моста назвали пленники моїм ім'ям. Може, веселі дівчатка, проходячи мостом з піснями, якусь би пісню склали і про мене.

Чи сиротина б затужила на мосту, побачивши могилу свого батька, що врятував свій батальйон у світову війну.

1943